

**Zgodovina Slovenije
Odsev prihodnosti**

SLOVENSKI SIMBOLI



Simon Dolenc

Kazalo:

- Uvod	str. 3
- Zgodovina Slovenije	str. 4
- Venetska teorija (10. točk)	str. 5
- Karantanski panter (Črni panter)	str. 9
- Mednarodna oznaka SI	str. 11
- Predlog novih simbolov	str. 12
- Avtomobilska tablica	str. 17
- Novi grb in zastava	str. 19
- Odzivi na očitke predlogov, ter potvarjanje dejstev	str. 23
- Zaključek	str. 24
- Viri	str. 25

Uvod

Za razumevanje zakaj naj bi sploh izbrali novo zastavo, ter zakaj predlog ki je podoben predlogu opisanem tukaj oz. zakaj naj bi vseboval zgodovinski simbol Črni panter je nujno da si preberete vse; ne glede na dolžino teksta saj se morate zavedati, da je to le na kratko opisana zgodovina Slovencev, kar spet dokazuje da Slovenci nismo narod brez zgodovine ampak ravno obratno. Prav tako ne smete izpuščati teksta, kajti potem ne moremo videti popolne razlage ter po nepotrebem izpustimo zgodovinska dejstva ter dokaze, ki so nujni za dokazovanje zakaj je »pravilni« predlog zastave podobna opisani zastavi v tem tekstu »naša« Slovenska zastava ter zakaj smo lahko ponosni nase, ter najbolj važno zakaj je ta zastava samo »naša« Slovenska in v svetovnem merilu unikatna. Prav tako nam ta tekst dokaže, da smo Slovenci eden najstarejših Evropskih narodov, še iz časa Norika kar bi se in se moramo zavedati. Mogoče nam moderna zgodovina ni bila vedno nakljonjena, vendar zato ni potrebno da zavestno spregledamo zgodovinska dejstva naše kulture, simbolov in zgodovine.

Zgodovina Slovenije

Za pravilno izbiro novih Slovenskih simbolov je nujno poznavanje Slovenske zgodovine, vendar ne zgodovine katero učijo v osnovni in srednji šoli ampak zgodovine, ki je bila napisana na novo, brez političnih pritiskov na avtorje člankov ter študij, katere so dognane na podlagi novih zgodovinskih dejstev ter dokazov, ki so neizpodbitni. Zato je za pravilno izbiro ter razumevanje izbire le te nujno poznavanje zgodovinskega izvora grba ter same zastave Slovencev, ki sega nekaj več kot 840 let nazaj in ne 12 ali 85 let kakor je večina zgodovinsko neukih ljudi prepričano.

Prav tako je zmotno prepričanje, da nekateri simboli (Črni panter) izhajajo iz obdobja druge svetovne vojne, kar je popolna laž. Komu je v interesu potvarjanje zgodovine ni namen tega teksta zato se v to tudi ne bom spuščal.

Venetska teorija

Deset kaŕipotov iz preteklosti v slovensko sedanost

Ivan Tomaŕiĉ, Dunaj

V zadnjih dveh stoletjih je zgodovinarji razširilo pravljico o prihodu Slovencev ob koncu 6. stoletja iz zakrpatkih moĉvirij, da bi jih prikazalo kot vrinjeno zagozdo nekulturnega ljudstva, ki se je pritihotapilo do Alp. Prevaro je zaĉel nemŕki nacionalizem, ki je sanjal o poti do Jadrana po slovenskem ozemlju. Temu se je pridruŕil italijanski nacionalizem s svojo pohlepnoŕtjo po naŕi zemlji. Pa ŕe jugoslovanski unitarizem, kateremu je bila samobitnost slovenskega naroda trn v peti. Vsem tem Slovencem sovraŕnim silam so klavrno podlegli slovenski zgodovinarji s slepim ponavljanjem ponujene "znanosti". Res je, da se je proti takemu ponarejanju zgodovine kdaj pa kdaj dvignil kakŕen glas rodoljubov, vendar brez uspeha, dokler se tej sramoti niso odloĉno uprli Bor, Ŗavli in Tomaŕiĉ z neovrgljivim dokazovanjem, da smo Slovenci avtohton narod kot najbolj pristni nasledniki nekdanjih Venetov, ker smo ohranili tudi njihov jezik, ki je zaĉetek vseh slovanskih jezikov.

Kje so dokazi za eno ali drugo trditev, bo vpraŕal vsak. Za zakrpatko teorijo ali za kakrŕnikoli prihod Slovencev v 6. stoletju ni nobenih dokazov. Nasprotno pa imamo ŕtevilne dokaze, da smo Slovenci kot potomci Venetov eden najstarejŕih narodov v Evropi. Na kratko bom navedel deset dokazov, ki so pravi kaŕipot iz davnine v sedanost.

1. V daljno Indijo so Indoevropejci (kakor kaŕe, preteŕno Veneti) v drugem tisoĉletju pr. Kr. prinesli svoj jezik (sanskrt), ki je presenetljivo podoben slovenskemu jeziku, kakor priĉa sam naslov prve knjige na svetu VEDA, ki je ŕe ĉisto slovenska beseda. Pa ne samo ta. Skoraj vse temeljne besede te knjige so enake ali podobne slovenskim. Vzemimo kot primer nekatere od sto in sto takih sanskrtskih besed: patha (pot), ihita (ihita), karpata (krpa), knuy (gnoj), laghuta (lahkota), sapha (sapa), vaja (veja). In ŕe nekaj glagolov v sanskrtski 3. osebi ednine: besati (bezati), hodati (hoditi), pesati (peŕ iti), ratati (rotiti), varati (varati), dravati (drveti), lagati (lagati), mahati (mahati) itd.. Enakost je oĉitna tudi v dvojini in drugih morfoloŕkih oblikah. Slovenski in indijski jezikoslovci potrjujejo izredno podobnost med sanskrtom in slovenŕĉino, ki si je ne moremo razlagati drugaĉe, kakor z dejstvom, da je slovenski jezik ŕe najbolj povezan z nosilci kulture ŕarnih grobiŕĉ, ki jih poznamo pod imenom Veneti.

2. V Sloveniji so dokazana ŕtevilna naselja nosilcev kulture ŕarnih grobiŕĉ (Veneti) iz ĉasa okoli 1200 pr. Kr., medtem ko jih arheologija ugotavlja v severni Italiji ŕele nekoliko kasneje. To dokazuje prihod Venetov iz luŕiŕke kulture po jantarski poti z najvaŕnejŕo postojanko prav v Sloveniji. Njihova kultura je obstajala na naŕih tleh nepretrgano vsaj do prihoda Rimljanov. Po tej kulturi prepoznamo naŕe prednike, ki so si v kulturi Este ustvarili veliĉasten in trajen spomin.

3. Venetski jezik, ki se ŕe vedno zrcali v slovenskem jeziku, je pustil svoje sledi ne samo v danaŕnjih slovanskih jezikih po raznih selitvenih poteh Venetov, temveĉ tudi v marsikaterih krajih, kjer so se ŕasoma izoblikovali drugi jeziki, posebno ob atlantski obali. Letonski jezik, ki pripada skandinavskemu jeziku, ima v svojem knjiŕnem jeziku ŕe ŕtevilne besede, ki so popolnoma enake slovenskim nareĉnim oblikam. Nekaj primerov: zgrabt (zgrabiti), sasalit (zasolit), samainit (zamenjati), posadet (posedeti), vartit (vrteti), pazvanit (pozvoniti), jemt (jemati), maisit (mesiti), paiest (pojesti), pozabt (pozabiti), parnest (prinesti) itd. To pomeni, da nas prav slovenska nareĉja ŕe najbolj povezujejo s starodavnim venetskim jezikom.

Na nemškem ozemlju so do nedavnega živeli razni Vendi, ki so jih tudi nemški zgodovinarji priznavali za avtohtono prebivalstvo. Tako pravi Nikolaus Haas (*Geschichte des Slawenlandes an der Aisch und den Ebrach*, 1819, stran 10): "Po mnenju znanstvenikov so ti Vendi eno od prvotnih ljudstev Nemčije."

Še najbolj dokazana sled Venetov na atlantski obali je bretonski polotok, nekdanja Armorika, ki ga prebivalci imenujejo Breizh in zgornji del dežele Gorre-Breizh (Gornje Brezje), prebivalca pa Breizhiz (izg. Brejzic). Nam je beseda popolnoma razumljiva za narod, ki živi na obrežju morja. Brezice in Breze imamo tudi v Sloveniji. Tudi v bretonskem jeziku je ostalo mnogo venetskih besed, ki ustrezajo slovenskim. Tako npr. mennout (meniti), tech (beg, tek), hiraat (podaljšat, vleci se), palich (palica), sech (suh), derv (hrastje, drevje) itd. V delno spremenjenih oblikah teh in drugih besed v primerjavi s slovenščino vidimo razdaljo dva tisoč let od nekdanjega skupnega jezika, ki se nadaljuje v slovenščini.

4. Glavno središče Venetov je nastalo že v prvem tisočletju pr. Kr. na ozemlju Slovenije, severne Italije, Švice in Avstrije. Pomembno je, da najdemo v teh krajih številna imena iz rimskega in predrimskega časa, ki so nedvomno slovenska. Naj omenim le nekatera: Tergeste in Oderzo prej Obtergn (iz besede trg), Isarcus in Isarci (iz besede izaro), Gurina na Koroškem, Saloca (Zaloka) na Kranjskem, Drava iz besede drveti itd. Pa še sto in sto drugih imen iz neznanega časa, ki pričajo o nekdanjem ljudstvu s slovenskim jezikom, ki je istovetno z venetskim. Toliko je takih imen po severni Italiji, Švici in Avstriji, da bi napolnila celo knjigo. Omenimo vsaj nekatera: Redipuglija, nekdanj Rodopoglum (rodno polje), Predore (predor pri Lago d'Iseo), Preseglie (beri Preselje) nad mestom Brescia, Roja (potok, kraj in dolina na meji s Švico), v Švici štirje vrhovi z imenom Schijen (Šija, kakor se imenujejo tudi nekateri slovenski hribi) in reka Derotchia (beri Deroča), v Liechtensteinu Gora in Gritch (beri Grič) itd. Ali niso vsa ta imena zadosti zgovorne priče, da je bil tukajšnji nekdanji venetski jezik enak slovenskemu?

5. Kaj pa zgodovinska pričevanja? Tudi teh ne manjka. Ni jih dosti, ker se je zgodovinopisje navadno bavilo z vojskovanjem in velikimi kraljestvi. Veneti pa niso nikoli osvajali drugih ljudstev. Vseeno jih najdemo v zgodovinskih virih od Homerja naprej. Gotski zgodovinar Jordanis identificira Venete s Slovani, ko v letu 551 piše med drugim: "Kot smo že prej ugotovili pri navajanju imen posameznih ljudstev, vsa pripadajo enemu in istemu plemenu, imajo pa različna imena: Venedi, Anti in Sclaveni." V pomembnem dokumentu Vita S. Columbani iz leta 615 pa so Slovenci omenjeni z glavnim imenom Veneti, ki se dodatno imenujejo tudi "Sclavi" (Slovani ali Slovenci). Tudi Fredegarii Chronicon jih nekoliko pozneje nekajkrat imenuje Veneti (Vinedi). Slovence so torej že nekajkrat istovetili z Veneti.

6. Lahko rečemo, da je eno glavnih zgodovinskih pričevanj za avtohtonost Slovencev Zgodovina Langobardov Pavla Dikona, ki jo imajo zagovorniki zakarpatske teorije za svoje edino dokazovanje, da so se Slovenci naselili v naših krajih šele ob koncu 6. stoletja ali še pozneje. Če bi Slovenci res prišli šele takrat, bi moral to vedeti Pavel Diakon bolj kakor kdorkoli, saj opisuje vse mogoče dogodke iz tega časa v teh krajih. Zato ni mogoče, da ne bi opisal prihoda Slovencev in posledic tega, saj ni bil ravno prijatelj Slovencev, čeprav je domačinka Slovenka rešila njegovega pradedu Lopihisa, ki se je izgubil na potovanju. Dejstvo pa je, da Pavel Diakon nikjer niti z besedo ne omenja kake naselitve Slovencev, ne na Primorskem, še manj v Noriku. Nasprotno, prav pri njem najdemo izredno pomemben podatek o slovenski državi že v letu 595. Nekatero omembo in pripovedovanja o Slovencih v Zgodovini Langobardov, ki jih naši zgodovinarji navajajo kot potrditev njihovih teorij,

pomenijo v resnici prav nasprotno, kar lahko vedno dokažem. Poleg tega je prav smešno, da zgodovinarji jemljejo očitne pravljičnice kot zgodovinske podatke.

7. Potek zgodovine jasno govori o avtohtonosti Slovencev. Prepričljiv dokaz je preoblikovanje Norika v slovensko državo Karantanijo. Norik je ohranil delno notranjo samoupravo tudi v času rimske zasedbe. Ko se je ta zrušila, so Obrežni Norik zasedli Germani. Notranji Norik pa so po vrsti zasedli Odoakerjevi Skiri, Ostrogoti, Franki in nazadnje leta 555 Bizantinci. Potem ko so ti leta 568 zaradi vdora Langobardov v Italijo na hitro odšli, ni več nobenega poročila, da bi kdo zasedel Norik. Samo 27 let pozneje pa je v njem omenjena slovenska država s tako blaginjo, da so jo Bavarci dvakrat napadli z roparskim namenom. Vse kaže, da so se prebivalci po odhodu Bizantinцев osamosvojili. Isto so poskusili že prej Reti, vendar z manj sreče, ker so jih Ostrogoti, ki so takrat vladali v Italiji, hudo porazili, da bi si ohranili prehod do Rena. Karantanija, ki je nastala iz Norika, je ena prvih držav v Evropi po zlomu rimskega imperija in je bila vzor demokracije pri ustanavljanju Združenih držav Amerike. Na to smo Slovenci lahko ponosni, čeprav je nemška premoč po vključitvi Karantanije v frankovsko kraljestvo sčasoma vsrkala slovenski živelj in na slovenski državnosti zgradila habsburško monarhijo.

8. Tudi pokristjanjevanje Slovencev priča o njihovi avtohtonosti. Pokristjanjevanje se je začelo pri zahodnih Slovencih na Primorskem pod vplivom Ogleja enako kakor pri sosedih v Furlaniji. Nobenega znaka ni, da bi bilo tukaj krščanstvo v 7. stoletju ukinjeno z dozdevnim prihodom poganskih Slovencev. Nobenega dokaza ni za kako novo misijonsko delovanje za pokristjanjevanje novega prebivalstva, ki ga v resnici ni bilo.

Drugače je potekalo pokristjanjevanje v Noriku. V času rimske zasedbe se je tam krščanstvo uveljavilo med pripadniki rimskih kolonij. Nobenega znaka pa ni, da bi se Rimljani kaj brigali za spreobrnjenje "barbarov". Po odhodu Rimljanov so njihove majhne škofije propadle, ker je bilo domače prebivalstvo še pogansko. Med njimi se je pokristjanjevanje začelo šele po letu 750 pod knezom Hotimirom. Še bolj pozno pa so prišli do krščanske vere panonski Slovenci, in sicer po letu 795, potem ko so bili Avari dokončno premagani. Pokristjanjevanje Slovencev se je torej začelo na Primorskem in ne v Karantaniji.

9. Pomemben dokaz je smer premikanja jezikov do slovensko-furlanske meje. Če bi Slovenci res prihajali od vzhoda proti Italiji, bi moralo biti na njihovi poti mnogo sledi prejšnjega jezika, ki ne bi mogel biti drug kot latinski. Teh sledi pa absolutno ni, razen redkih toponimov, ki jih je zapustila rimska zasedba. Kaj pa v nasprotni smeri? Tukaj nas čaka pravo presenečenje. Potem ko je latinski jezik v stoletjih postopoma napredoval proti Alpam na škodo venetskega, ugotavlja cesar Julijan sredi 4. stoletja, da so Rimljani v notranjosti Furlanije zasedli komaj mesta, medtem ko je na podeželju veljal še venetski jezik. Prav to dejstvo pride potem do izraza tudi pri nekaterih furlanskih zgodovinarjih. Tako pravi npr. Francesco de gli Olivi (*Historia della provincia di Friuli, Udine 1660*): "Po vaseh so prebivalci navadno uporabljali slovensko govorico, medtem ko je bil v mestih v navadi furlanski jezik."

So pa tudi drugi dokazi, ki govorijo, da je bil v Furlaniji slovenski jezik v rabi še mnogo časa po zlomu rimskega imperija, tudi v času Langobardov. Npr. kje naj bi se naučil slovenščine langobardski vojvoda Rodoald, če ne doma kot otrok okoli leta 600? In kaj je napis kralja Rathisa z besedami brez presledkov (venetska navada) pod latinskim napisom, s katerim se poslavlja pred svojim odhodom v samostan in pravi, da "ide Bogu služiti", verjetno v takratnem slovenskem narečju. Besedilo je (rathis) "hide boho hrit" (hrit harit garat?). Temu

lahko dodamo veliko število toponimov v Furlaniji in ne malo slovenskih besed v furlanskem jeziku in celo izgovorjava je za e (npr. entra - jentra) enaka, kakor v primorskem narečju in v venetščini. Jezik se je torej premikal iz Furlanije proti Soči, kjer pa je puščal za sabo mnogo slovenskih sledi.

10. Najvažnejši dokaz za istovetnost nekdanje venetščine s slovenskim jezikom so venetski napisi, dragoceni biseri slovenskega jezika, ki segajo v 6. stol. pr. Kr.. Kje je narod v Evropi, razen Grkov, ki bi imel toliko stare pisne spominke? Latinci gotovo ne in še manj drugi naši sosedje. Če bi Slovenci znali ceniti te svoje dragocenosti, bi bili bolj ponosni na svojo narodnost in svoj jezik. Predolgo bi bilo, če bi hotel razlagati te napise. Lahko pa to nadomestim vedno.

Do kdaj bomo morali še čakati, da se bo slovenska znanost jasno opredelila za narodne vrednote, ki jih vsebuje naša najstarejša zgodovina? Narod, ki izgubi svoj zgodovinski spomin, tava slepo v bodočnost. Zato predlagam namesto sprenevedanja resno razpravo, ki nas bo pripeljala do spoznanja prave identitete slovenskega naroda in dragocenosti njegovega jezika. Šele s tako zavestjo bomo lahko vstopili v Evropsko zvezo brez nevarnosti, da bi se v njej utopili in izginili.

Pavel Tulajev, pisec knjige Veneti predniki slovanov, zgodovinar in filolog, profesor Moskovske državne lingvistične fakultete se je rodil v Krasnodaru let 1959. Kot mag. zgodovinskih znanosti je delal tudi v ZDA in Španiji. Tulajev je avtor več kot pedeset publikacij, med ostalim tudi te o spanskemu diktatorju F. Franku. Uveljavil se je tudi kot urednik več intelektualnih časopisov.



Karantanski panter (Črni panter)

Črni panter (grb Karantanije)

(dr. Jožko Šavli)

Na območju Vzhodnih Alp se je še iz časov rimskega Norika ohranilo več kamnov, na katerih je vklesana podoba panterja. Najbolj značilen med njimi je nedvomno kamen, ki je se danes vzdani nad glavnim vhodom v stolnico pri Gospe Sveti na Koroškem. Podoba na njem prikazuje trto, ki rase iz velike vaze; na trti vidimo nekaj ptic; na obeh straneh pa čuvata vazo dva panterja, ki držita v prednjih tacah rog izobilja (cornucopia).

Omenjeni kamen izhaja iz 2. stol. in odraža zgodnjo krščansko simboliko: trta kot drevo življenja, vaza (z vodo) kot posoda milosti, ptice dredstavlja duše, panterja pa Kristusovo vstajenje in rog izobilja raj.

Panter je v zgodnjem krščanstvu postal simbol Vstajenja zaradi stare se antične zgodbe, ki so ji nadeli krščansko prisposobo. O njem so govorili, da spi, potem ko se je bil najedel, v svoji votlini tri dni (kot Kristus v grobu); zatem se dvigne in zarjove z močnim glasom, tako da ga slišijo vse živali; le zmaj (lik satana) se tedaj v strahu potuhne v svoj brlog. Obenem spusti panter iz svojega žrela neizmerno sladak vonj, ki se razširi daleč naokoli. Živali se temu vonju (simbol Božje besede) ne morejo upreti, tako sledijo panterju (Kristusu), ki jih ujame, in jim je prijatelj.

Predkrščansko zgodbo o panterju kot tudi o drugih živalih je grški pisec Fiziolog iz Aleksandrije priredil v posebni knjigi kot prisposobe Evangeliju. Njegova knjiga je bila prevedena v vse glavne jezike na Vzhodu in zatem se na Zahodu, in je postala najpomembnejši vir za upodabljanje evangeljskih simbolov v krščanstvu antike in v romaniki srednjega veka. Bila je poznana tudi v antičnem Ogleju, iz katerega se je širilo krščanstvo na območje Norika in vzhodnih Alp.

V Noriku je po zatonu Rimskega cesarstva leta 476 propadlo tudi tamkajšnje (rimsko) krščanstvo. Nekaj kristjanov pa se je v deželi še ohranilo. Toda nova država Karantanija, ki se je oblikovala po letu 570, je bila poganska. Njeno pokristjanjenje se začne okoli 750. In tedaj znova zaživi stara krščanska simbolika, ki jo je še vedno izžareval Oglej.

Najbolj vidno jo oblikuje v prvem obdobju Karantanije značilna domača Kotlaska kultura, kot so jo poimenovali arheologi po značilnem najdišču Kotle (Koettlach) onstran Semmeringa. Trajala je od 8. do 11. stol.. Na njenih najdbah so upodobljeni značilni krščanski simboli, in med njimi izstopa prav panter, najpogosteje stiliziran.

Prej omenjeni kamen s panterjema je bil gotovo že v tem obdobju vzdani nad glavni vhod stolnice pri Gospe Sveti, in je že takrat imel značaj neke vrste karantanskega grba.

V 10. stol. je bila ustanovljena Velika Karantanija z mnogimi krajinami. Ena od teh je bila tudi Veronska (današnja Benečija). V njej se je vse do danes ohranila podoba panterja, katerega imajo v grbih nekatere benečanske rodbine. Benečani so mu dali naziv la Dolce (sladka), torej po njegovem legendarnem sadkem vonju.

Prav v tem stoletju se pojavijo tudi prvi (srednjeveški) prapori, imenovani bandere. Njihove upodobitve, razen ene izjeme, nam niso ohranjene. Preučevalci pa so na podlagi kasnejših

likov na ščitih dognali, da so bili enobarvni, in da so pogosto imeli v sredini bojni znak. Pri Karantancih je bil bojni znak panter v plastični obliki, na drogu, kakor pri drugih narodih.

Prapor s panterjem je nedvomno imela tudi karantanska vojska pod domačo karantansko dinastijo. Njen začetnik Adalbero (+ 1039), imenovan za vojvodo v Karantaniji leta 1012, je bil poročen z Beatriko (+1025), švabsko princeso. Ta je po materi Gerbergi, hčeri burgundskega vojvoda Konrada izhajala po ženski strani od Zah. Karolingov, kar je takrat pomenilo izreden ugled.

Kot grb na ščitu je panter izpričan prvič na pečatu Otokarja III., mejnega grofa v Karantanski krajini, leta 1160. Tri leta kasneje je izpričan tudi na pečatu koroškega vojvode Hermana. Ko je omenjena krajina leta 1180 postala samostojna vojvodina z imenom Štajerska, je v grbu še vedno imela panterja. O njegovih barvah nam v svoji pesnitvi Parzival (okoli 1210) poroča pesnik Wolfram von Eschenbach (v prevodu): sobolov panter na hermelinovem ščitu. Krzno sobola je bila oznaka za črno barvo, hermelin pa se pozneje nadomešča z belo barvo (na ščitu s srebrno).

Ker je bila Štajerska posebna vojvodina, je sčasoma prišlo med njo in Koroško do spora glede pripadnosti panterja. Leta 1246 je bilo na kraljevem dvoru odločeno, da črni panter pripada vojvodini Koroški, ki je starejša. Tako si je Štajerska privzela belega panterja na zelenem ščitu, kot ga ima še danes.

Črni panter pa se tudi na Koroškem ni obdržal za dolgo. Ohranil se je do zatona karantanske dinastije (Eppenstein Spanheim), ki je izumrla leta 1269. Češki kralj Otokar II., ki je potem za nekaj let zavladal v tej in drugih slovenskih deželah, si je privzel drugi koroški grb, kot ga ima ta dežela še danes. Grb, ki ga leta 1248 nosi sin koroškega vojvode Bernarda, poznejši vojvoda Ulrik III., in sicer: navzdol presekan ščit, spredaj trije črni (švabski) levi na zlatem ali rumenem polju, zadaj bel prečnik na rdečem. Črni švabski levi ponazarjajo nedvomno poreklo Beatrike, matere karantanske dinastije; prečnik je znamenje pripadnosti.

Pečati Notranje Avstrije, ki je od 1335 dalje, ko so jim zavladali Habsburžani, povezovala vse karantanske dežele, imajo podobo vladarja na konju ter na raznih mestih ščite z grbi dežel, toda na drogu, ki ga ta drži v roki, je podoba panterja, ki je bil bojni znak stare Karantanije.

Takšni grbi in ustrezni prapori iz njihovih osnovnih barv se zatem ohranjajo cela stoletja. Na Kranjskem pa je že nekako od 1190 obstajal orel, ki po vsej verjetnosti izhaja od Andechsov, mejnih grofov Kranske in Istre. Njih rod na Kranjskem se začne z Bertoldom I. (+ 1151). Imeli so za grb belega orla na plavem, in grb kranjske dežele bi bil torej obrnjeni grb ali proti grb njihovemu rodovnemu. (Glej tudi knjigo Slovenska znamenja).



Mednarodna oznaka SI

Do sedaj je veljalo, da je oznaka Slovenije »SLO«, kar pa ni pravilno zaradi sledečih dejstev:

- Vse države težijo k poenotenju internetnih, avtomobilskih ter državnih oznak – ena oznaka za vse prej naštete elemente.
- Mednarodno oznako »SLO« je pred letom 1992 imela država Sierra Leone (Afrika), ki je sprejela unikatno oznako »SLO« v času, ko Republika Slovenija še ni bila samostojna država ter zato še ni imela svoje oznake. Po mednarodnem pravu takrat Slovenija ni imela pravice uvesti mednarodno oznako za avtomobile »SLO«.
- Oznaka »SLO« ni tudi oznaka Slovenije kar zmotno misli večina ljudi ampak sta oznaki »SVN« ter »SI«, ki sta tudi mednarodno dobro priznani. Avtomobilska oznaka ni nujno ista kakor oznaka države vendar je zaradi boljše prepoznavnosti Slovenije v svetu to smiselno poenotiti.
- Oznaka Slovenije v internetu je .si, katero vsi poznamo in je zelo razširjena.
- Prav tako na cesti vedno več vidimo avtomobile, ki imajo namesto stare »SLO« novo »SI« nalepko.
- Zaradi enostavnosti in poenotenja simbolov kakor tudi oznak bi bilo potrebno uvesti, da se prične uporabljati oznako »SI«, ki je unikatna ter pripada po mednarodnem pravu samo Republiki Sloveniji.
- Ne smemo tudi pozabiti, da se oznako (napis) na avtomobilski nalepki »SI« vidi mnogo bolje kakor »SLO«, zaradi standardne velikosti nalepke ter napisa na njej, ki pripelje do tega, da je napis SLO napisan mnogo manjše ter manj razločno kot dvočrkovna oznaka SI.

Predlog novih simbolov

Da bi Slovenija postala bolj razpoznavna v svetu bi morala svoje simbole korenito spremeniti kakor tudi vse ostale oznake, ki ste tičejo razpoznavnosti v mednarodnem krogu.

Slabosti Slovenske zastave in grba:

- Grb heraldično in veksikološko ni pravilen, saj vsebuje neenakomerne linije (črte), ki so dovoljeni samo simbolom zgodovinskega porekla (govorimo o 500 letih in starejši). Grb vsebuje 4 barve (modra, rdeča, bela in rumena), praviloma jih naj bi imel največ 3.
- Grb ni zgodovinskega izvora; oznaka triglavaje stara 85 let, ostali deli grba 11 let.
- Grb ne predstavlja podobo celotnega Slovenskega naroda ampak samo 3 dežel: Triglav (Gorenjska), Tri zvezdice (Celje) ter morje (Južna Primorska oz. Slovenski del Istre). Očitno se je na Dolenjsko, Koroško, Notranjsko ter velik del Štajerske pozabilo?
- Sama zastava vsebuje 3 barve (modro, belo in rdečo). Leto 1848 v Sloveniji ni bilo prelomno za ljudstvo in ni pomenilo nikakaršnega resnega političnega premika, kakor v nekaterih drugih Slovanskih državah, izrazito v Rusiji.
- Zastava z grbom, ki predstavlja Republiko Slovenijo je na silo podobna Slovaški in Ruski. Nekateri jo celo mešajo z Hrvaško in Jugoslovansko (Srbija, Črna gora) zastavo. Barve nas še vedno uvrščajo na t.i. Balkan v negativnem smislu.
- Tisk v tujini stalno zamenjuje Slovensko zastavo z tujimi zastavami, predvsem s Slovaško in Rusko.
- Največja možna sramota pa je, da se neki športnik, ki si prizadeva celo življenje, da osvoji medaljo na nekem mednarodnem športnem tekmovanju, ter to tudi doseže, da mu ob podelitvi priznanj izobesijo slovaško ali rusko zastavo. To je en popolnoma jasen razlog, da ne glede na vnešene vsote za razpoznavnosti slovenije v tujini tega nismo mogli doseči zaradi podobnosti simbolov z drugimi državami in to se ne bo s sprejetjem v katerikoli politični krog držav nikoli spremenilo, če mi ne spremenimo simbolov.
- Trenutna zastava je uradno sprejeta bila šele 20 oktobra 1994 in ne 25 julija 1990.

Z zgoraj navedenim upam, da vam je postalo jasno, da R Slovenija nedvoumno potrebuje novo zastavo in nove simbole. Mnogi dvomijo v predlog grba, ki naj bi bil Črni panter, češ, da ni dokazano iz kje izvira grb itd... Če koga točno zanima izvor grba, ki je dokazan, potem vzemite v roke Korotan št. 7, ki je bil izdan leta 1981. V njem najdete dokazano študijo o izvoru grba. Ta študija dokaže, da je grb slovenski in da pripada samo Slovenskemu narodu, kot edini

avtohtoni naslednik oz. potomec Karantanije (s tem ne mislim na Veliko Karantanijo ampak na Karantanijo, ki še ni vsebovala drugih narodov, je pa vsebovala simbole, ki so bili v uporabi tudi kasneje – Črni panter).

Obrazložitev trenutnih uradnih simbolov Republike Slovenije:

National Flag

Zastava Republike Slovenije



In use: since 25th July 1990

Adopted: 20th October 1994

Source: Ukaz o razglasitvi zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 21. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715, 27. X. 1994.

Zakon o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 20. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715-20, 27. X. 1994.

Pravilnik o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministarstva za obrambo, 10. XI. 1995. Uradni list Republike Slovenije, št. 67/95, 23. XI. 1995.

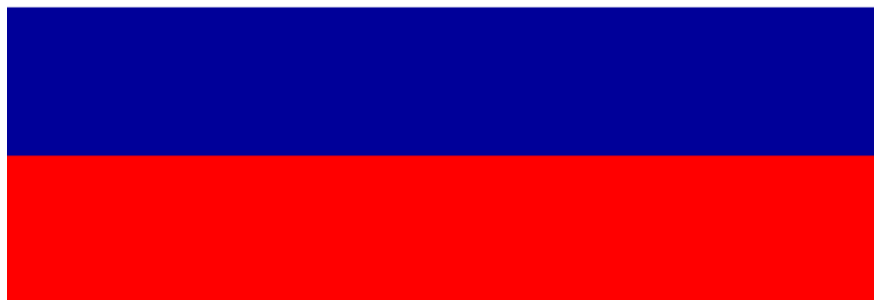
Pravilnik o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministarstva za obrambo, 05. XI. 2001. Uradni list Republike Slovenije, št. 89/01, 12. XI. 2001.

Pravilnik o čolnih in plavajočih napravah, 30. IV. 2002. Uradni list Republike Slovenije, št. 45/02, 24. V. 2002.

The flag of Slovenia uses Pan-Slovene colours in combination first used as Slovenian flag in 1848. As it happens that Russia and Slovakia use the same combination of horizontal stripes, the coat of arms is set in canton for differentiation. The coat of arms is blue shield bordered red on two edges, with triple mountain (Mount *Triglav*) over two waves representing Slovenian lakes and sea, and golden three six-pointed stars, from the coat of arms of counts of Celje (Cilli).

On sea this flag is prescribed for boats (less the 24 m long) and for ships and boats of the Ministry of Defence. For the merchant ships the flag in ratio 2:3 is prescribed.

Slovene Nation



□ 1:2

Adopted: 20th October 1994

Source: Ukaz o razglasitvi zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 21. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715, 27. X. 1994.

Zakon o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 20. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715-20, 27. X. 1994.

The flag of the Slovene nation is prescribed by the Slovenian laws, and is supposed to represent the Slovenian people (differing from Slovenia as state). However, due to the similarity with the flags of Russia and Slovakia, this flag is only a theoretical possibility and virtually never used.

The same law allows official use of the Italian and Hungarian flags in regions where those ethnical groups are living, prescribing them equal status with Slovenian flag. The two communities use their respective national flags, usually the simple tricolours without any symbols, though the design of those flags is not prescribed with this law.

Civil Ensign

Zastava trgovske mornarice Republike Slovenije



□ 2:3 ☰

Adopted: 24th August 2001

Source: Pravilnik o izobešanju pomorske zastave in znamenj na ladjah trgovske mornarice Republike Slovenije, 24. VIII. 2001. Uradni list Republike Slovenije, št. 71/01, 07. IX. 2001.

Following the tradition on Eastern Adriatic Coast, Slovenia also uses the national flag in ratio 2:3 as the flag of the marchant navy.

Jack

Zastava na premcu



□ 1:2

Adopted: 29th June 1996

Source: Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministarstva za obrambo, 19. VI. 1996. Uradni list Republike Slovenije, št. 34/96, 29. VI. 1996. str. 2838.

The jack for the vessels owned by the Ministry of Defence is changed in 1996 from the previous design that was apparently not distinctive enough. The colours of the jack are inspired from the coat of arms (yellow), now allowing clear distinction.

Jack, 1995 - 1996

Zastava na premcu



▣ 2:3 (44:66 cm)

Adopted: 23rd September 1995

Abandoned: 29th June 1996

Source: Pravilnik o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministarstva za obrambo, 10. XI. 1995. Uradni list Republike Slovenije, št. 67/95, 23. XI. 1995.

Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o registraciji in označevanju vozil, zrakoplovov in vodnih plovil Ministarstva za obrambo, 19. VI. 1996. Uradni list Republike Slovenije, št. 34/96, 29. VI. 1996. str. 2838.

The first adopted jack was a blue rectangular flag with the coat of arms set in the middle. The use of this flag was discontinued after adoption of the tricolour jack less than a year later.

Construction Sheet

of the flag of the Republic of Slovenia



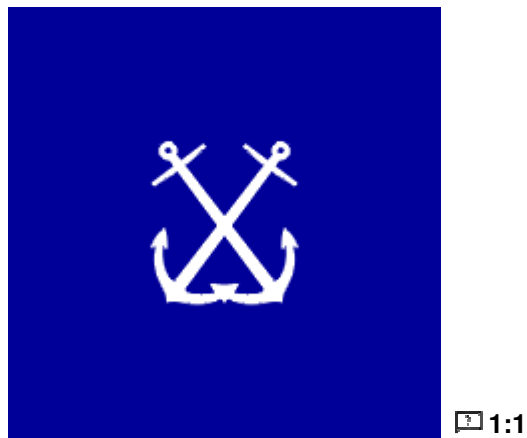
Adopted: 20th October 1994

Source: Ukaz o razglasitvi zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 21. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715, 27. X. 1994.

Zakon o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, 20. X. 1994. UL, št. 67, str. 3715-20, 27. X. 1994.

Administrative Signal

Upravno znamenje plovila organov pristojnih za varnost morske plovitbe



Adopted: 24th August 2001

Source: Pravilnik o izobešanju pomorske zastave in znamenj na ladjah trgovske mornarice Republike Slovenije, 24. VIII. 2001, Uradni list RS, 71/2001.

Pravilnik o čolnih in plavajočih napravah, 30. IV. 2002. Uradni list Republike Slovenije, št. 45/02, 24. V. 2002.

The signal that is to be hoisted by *vessels of the organs responsible for the safety of the naval navigation* is blue square with two white crossed anchors.

Avtomobilska tablica

Z zamenjavo simbolov Republike Slovenije bi bilo smiselno premisliti tudi o zamenjavi avtomobilske tablice. Najbolje bi bilo to izvesti iztočasno zaradi vstopa Slovenije v Evropsko Unijo, da se Evropski družini narodov predstavimo v popolnoma novi – zgodovinsko moderni luči.



Slika je simbolična in ne odraža dejanskega merila avtomobilske tablice.



Slika je simbolična in ne odraža dejanskega merila avtomobilske tablice.



Slika je simbolična in ne odraža dejanskega merila avtomobilske tablice.



Slika je simbolična in ne odraža dejanskega merila avtomobilske tablice.



Slika je simbolična in ne odraža dejanskega merila avtomobilske tablice.

Na zgoraj navedenih vzorčnih primerih oz. predlogih se jasno vidi, da je razporeditev tablice sledeča, in to je evropska oznaka ter mednarodno priznana oznaka SI, državni grb (več različnih predlogov), oznaka regije (v tem primeru KR), grb občine in ne upravne enote – ker se s tem po krivem odvzame promocijo manjšim občinam, ki ne bodo nikoli bile svoje upravne enote, vendar pa zato še ne pomeni, da niso vredne tako gospodarskega vlaganja kot turističnega obiska; mogoče so še bolj upravičene, če se daje prednost krajem in občinam, ki so na robu propada ter če se hoče razvijati podeželje, ter avtomobilska koda na tablici.

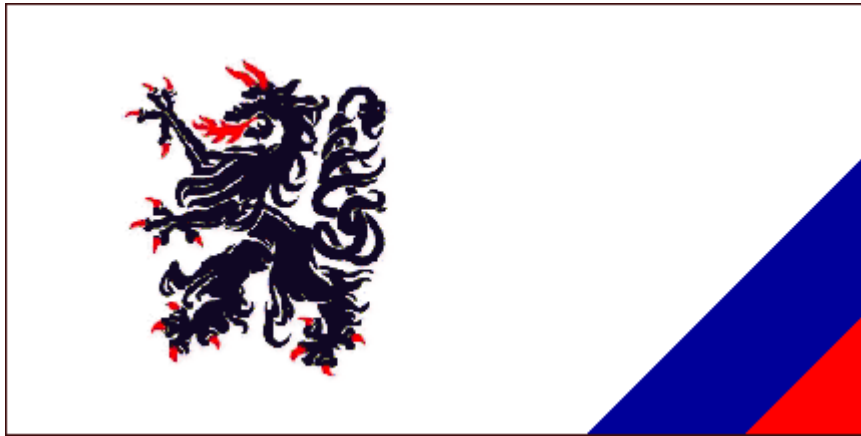
Na kratko prednosti:

- Razpoznavnost.
- SI, ki nadomesti SLO (bolj razpoznavni napis zaradi velikosti).
- V duhu Evropske Unije in Evrope.
- Smiselna razporajenost oznak in grbov (evropski, državni, regijski in občinski).
- Oblikovno lepa na pogled.
- Tablica ima neko smiselno ureditev oznak in grbov.

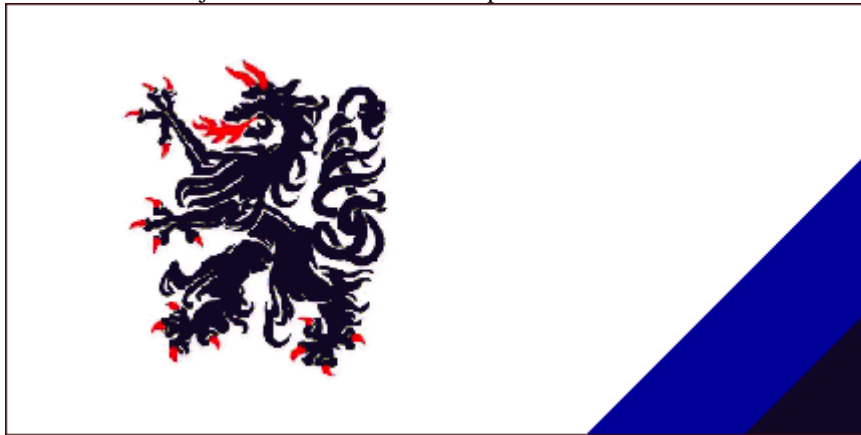
Novi grb in zastava

Za novi grb se naj bi po heraldičnem pravilu uporabil Črni panter ali tudi imenov Karantanski panter. To je Slovenski avtohotni grb. Na kakšnem barvnem odtenku bi bil grb ter kakšne barve panter sam bi bil je odvisno katero varianto se izbere (glej stran 18).

Barve ozadja zastave pa je po heraldičnem pravilu bela. Da pa naredimo kompromis med moderno zastavo, veksikološko pravilno zastavo, ki pa ima tudi heraldične prvine je vse to potrebno združiti. Tako pridemo do sledečih predlogov, ki ustrezajo zgoraj naštetim pravilom (predstavljeno samo nekaj primerov, ki pokažejo razliko med veksikološko pravilno in nepravilno zastavo):



Ker zastava vsebuje 4 barve veksikološko ni pravilna.



Ker zastava vsebuje 4 barve veksikološko ni pravilna.



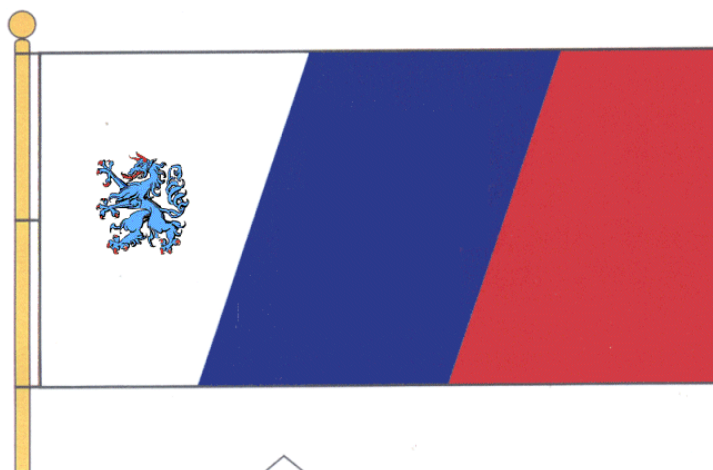
Veksikološko in heraldično pravilna zastava.



Vsi zgoraj naštet predlogi so narejeni z Črnim panterjem (črne barve, rdeči rogovi ter kremplji) na beli podlagi. V kolikor bi vzeli Črnega panterja na modri podlagi bi bile edine veksikološko »dovoljene« barve modra, rdeča in bela, kar pripelje do tega, da bi na zastavi lahko obdržali barve pomladi (iz leta 1848).

Za zaključek bi lahko napisali da je barvnih kombinacij mnogo, nekateri predlogi izgledajo izredno lepo, kot pika na »i« pa bi lahko poudaril, da bi bila taka zastava veksikološko in heraldično pravilna, kakor tudi moderna ter unikatna.

heraldika



A
Horizontalna podoba
zastave.



B
Vertikalna podoba
zastave.



A
Horizontalna podoba
zastave.



B
Vertikalna podoba
zastave.

Odzivi na očitke predlogov, ter potvarjanje dejstev

- Dejstvo je da so državni simboli nacionalni (državlanski) in ne narodni (etični) drži, vendar so vsi nacionalni (državni) simboli nastali na podlagi narodnih simbolov. Nekaj primerov: Nemčija, Italija, Francija, Rusija, Belgija itd... Nobena od teh držav nima umetno ustvarjene zastave ampak ima zastavo na podlagi zgodovinskih dejstev.
- Narodne zastave so se v preteklosti in tudi sedaj vedno začele uporabljati za državne in ne obratno. Tudi države so nastajale na podlagi avtohtonih narodov oz. nacij in ne obratno, tako kot zastave.
- Na odgovor, da Slovenija do 19. stoletja n.š. ni imela svojih simbolov je popolnoma nepravilno in tako neumnost lahko izjavi samo oseba ki je zgodovinsko popolnoma neuka. Slovenija oz. predniki Slovenije v državi Karantanija so imeli svoj simbol že leta 1160 (takrat je bil prvič upodobljen) – Črni panter. Prav tako imajo druge države svoj narodne simbole na podlagi zgodovine: Nemčija, Poljska, Italija, Avstrija, Španija, Hrvaška, Linchenstein, itd...
- Odgovor na to, kdo je oblikoval sedanji grb (g. Marko Pogačnik) ter da jih zaradi tega ne spremenimo ni pravilno. Državni simboli so last vseh državljanov in ne akademskega slikarja oz. če si avtor lasti grb potem ta grb ne more biti vseslovenski oz. državni. Heraldčno pravilni in zgodovinski grbi niso nikoli osebna last; so pa last vseh državljanov in potomcev le tega naroda. Ponavadi se avtorja zgodovinskih grbov niti ne pozna oz. je bil grb last neke plemiške družine, katera kri je bila ista kakor kri naroda, vendar je le ta družina ponavadi že izumrla, kar pa je lahko edino dobro in ne slabo, saj si ga posameznik zato ne more lastiti.
- Na očitke, da smo lahko ponosni na trenutne simbole je to stvar in vedno bo bila stvar vsakega posameznika. Res pa je, da ne moremo biti nikakor ponosni na narodno zastavo (to je zastava, ki predstavlja narod in ne državo, ponavadi je to ista zastava, le da brez grba – nekje tudi obratno), ki je popolnoma identična Ruski državni zastavi.
- Obrazložitev, da je Triglav najvišji vrh v Sloveniji sicer drži, vendar ta najvišja gora v Sloveniji geografsko ne pripada vsem deželam v Sloveniji. Kot druga zanimivost pa je to, da sedanja upodobitev Triglava ni pravilna in je dvojna laž, ker prvič Triglav nima treh vrhov oz. še dveh zraven sebe, ter drugič Triglav ne pomeni »tri vrhi« ampak trojno božanstvo.

Zaključek

Dolgoročno gledano bi Slovenija z zamenjavo simbolov promocijsko in s finančnega stališča bila mnogo na boljem in ne na slabšem, saj ko bi se neki novi, zgodovinsko dognani simboli slovencev prijeli v tujini (ter za zgodovinsko neuke ljudi doma), le teh ne bi bilo več potrebno tako intenzivno oglaševati in promovirati, saj jih nihče ne bi mogel zamenjati z simboli drugih držav (ker so unikatni), kakor se to prepogosto dogaja sedaj.

Prav tako je naša naloga da to storimo ob prelomnici, ko bomo sprejeti v Evropsko Unijo, predvsem zato ker se bo z vstopom v EU morala spremeniti tudi ustava R Slovenije, tako da je to finančno in moralno najbolj primeren čas za tako dejanje.

Viri

- Ivan Kobal
- Tobias Sommer
- Jožica Gerden
- dr. Joško Šavli
- Ivan Tomažič
- Milan V. Smolej
- Robert Vrčon
- Matej Bor
- Simon Dolenc
- Anton Škerbinc
- Korotan št. 7, leto 1981
- Slovenija, podoba evropskega naroda
- Veneti
- Slovenska znamenja
- Zapiski iz parlamentarne skupine »Državni simboli«
- Fellow of the Augustan Society
- Knight de Bryan
- Fellow of Sodality of the Ark International
- Venetska teorija – Charanta (<http://www.niagara.com/~jezovnik/>)
- FAME: Željko Heimer (<http://zeljko-heimer-fame.from.hr/descr/si.html>)
- ...

Vsebina besedila, ki se nanaša na slovensko zgodovino je povzetek študije, katero so napisali zgoraj omenjeni avtorji.